

som nu findes, er utilbørlig, at den ikke bør taales og ikke bør tilbageholdes længer. Jeg har derfor anseet det for det Rigtigste at fastholde Forslaget og lade det komme til Afstemning her i Thinget.

### Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet:

Jeg har hidtil ikke udtalt mig i denne Sag, fordi mine Anskuelser have været saa vel repræsenterede i Thinget. Naar den ærede sidste Taler forundrede sig over, at jeg ikke har gjort gjældende, at den omhandlede Bestemmelse snarest eller strax bør hæves, fordi den staaer i Strid med en rigtig Opfattelse af Kirkens Hverv, skal jeg bemærke, at jeg naturligvis ikke har gjort det, fordi jeg maa erkjende Sandheden af, hvad der er fremhævet, at det ikke er nok, at man hæver en Bestemmelse, der har gjort Nytte i en Række af Aar, men at man, naar det, den skal fremme, er nødvendigt, først maa træffe Bestemmelser, som kunne træde istedetfor, hvad der hidtil har været gjældende. Naar den ærede Forslagsstiller vilde kunne gøre sig Haab om, at denne Lov ogsaa virkelig skulde kunne gaae igjennem, maatte han altsaa tillige have foreslaaet Bestemmelser, som sikrede Vaccinationsanordningens Overholdelse. — Da jeg nu engang har taget Ordet, er det maatte ogsaa rigtigst, at jeg bemærker, at jeg ganske maa tiltræde, hvad et æret Medlem for Kjøbenhavn (Fenger) har bemærket, at vil man tage Bestemmelser, som værne om Kirken i denne Sag, bør man ogsaa hæve den Bestemmelse, som siger, at ingen Copulation maa blive foretagen af nogen Præst, uden at de Vedkommende have produceret Vaccinationsattest.

**Fenger:** Den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 4de Valgfreds (Vernansen), som har optaget Lovforslaget, anførte i sit Foredrag Noget, som jeg ikke tør lade staae hen, uden at have sjoet nogle Bemærkninger dertil. Det ærede Medlem sagde nemlig, at det ikke alene var Mænd, som ikke havde nogen lægevidenskabelig Dannelse, der havde den omtalte Mening, men at ogsaa Mænd, som havde lægevidenskabelig Dannelse, yttede den samme Mening. Dette er fuldkommen rigtigst; det er

bekjendt, at der ogsaa findes Bæger, der have den Mening, som det ærede Medlem omtalte, og Saadant har fundet Sted allerede i længere Tid. Det er dette, der han foranlediget de Undersøgelser, som jeg i mit forrige Foredrag tillod mig at nævne, og disse Undersøgelser ere ikke blevne foretagne i det Smaa, men de ere foretagne i det Store i saa godt som alle civiliserede Lande. Resultatet har imidlertid overalt været det samme, idet man nemlig er kommen til den Erkjendelse, at de Mænd, der have troet at see nogen Fare ved Vaccinationen, og navnlig de, som havde troet, at Kirkesyge skulde kunne forplante sig gjennem Vaccinationen, have taget fuldstændig fejl. Det er, troer jeg, kommet til en saadan Grad af Sikkerhed, som man overhovedet kan opnaae i denne Slags Spørgsmaal, at visse Omstændigheder have vilbledt disse Mænds Blik; de have ladet sig stufte af Forhold, der have havt et saadant Udseende, at man kunde troe, at Kirkesyge var blevet overført paa den Maade; men naar man er kommen til at undersøge Sagen nærmere og næiere, har det bestandig viist sig, at det ikke forholder sig paa den Maade. Det er det, som er Grunden til, at jeg maa sige, hvad jeg nys sagde, at dersom Noget gjennem videnskabelig Forskning i den Retning kan siges at være bragt til Sikkerhed, er det det, at Vaccinationen er uden Fare for de Personer, paa hvilke den anvendes, men derimod til overordentlig Fordeel kaadae for dem og for hele Befolkningen.

**C. Nimestad:** Jeg vil blot tillade mig med et Par Ord at motivere min Stemmegivning. Saalænge Forslaget forelaa som et Forslag fra den ærede oprindelige Forslagsstiller, var det min Agt at stemme for dets videre Fremme, hvis det ærede Medlem ikke selv tog det tilbage, thi det Standpunkt, hvorpaa han staaer, er ganske det samme, som det, de fleste af os indtage, idet vi nemlig anerkjende Vaccinationens Nødvendighed og som Følge deraf ogsaa Nødvendigheden af, at der, naar man borttager Confirmationen som et Dvangsmiddel, om jeg saa maa kalde det, for Vaccinationen, maa sættes noget Andet istedet